

ת"פ 57458/01 - מדינת ישראל נגד עוזי ג'בארין (עוצר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

11 ביוני 2017

ת"פ 57458-01 מדינת ישראל נ' ג'בארין (עוצר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טוליה

המאשימה מדינת ישראל

על ידי בא כוחה מר רפי שמואל

נגד

הנאשם עוזי ג'בארין (עוצר) - בעצמו

על ידי בא כוחו עוזי מוחמד רחאל

נגד

[פרוטוקול הושמטה]

זכור דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעビירות של כניסה לישראל שלא חוקן, תקיפה כדי לגנוב וגניבה.

על פי המתואר בעובדות כתוב האישום, ביום 24.1.17 סמוך לשעה 21:00 שבה הנאשם שהנו תושב הארץ ליד תחנת האוטובוס קו 9 ברחוב יצחק רגר ליד בית הדואר המרכזי בבאר שבע כשיין לו היתר כניסה או שהיא בישראל כדין. במעמד הנ"ל תקף הנאשם את המטלוננט, ישראל טסמה, בצד לבצע גניבה, בכר שהגיה לעברה במהירות בעת שהמתינה בתחנה להגעת האוטובוס, חטף מידת מכשיר הטלפון הנייד שלו מסוג "גלקסי 7" ונמלט ברכזה מהמקום.

בתוך כך, הבחינו שוטרים בנאשם רץ מכיוון הדואר על רחובות רגר-בן צבי כשהוא אוחז את המכשיר בידו וכאשר המטלוננט דולקת אחריו, ובשל כך פתחו במרדף אחר הנאשם. בעת שביצעו את מעצרו השליך הנאשם את המכשיר מידו ארצה.

טייעוני הצדדים

בטיעוניה הכתובים לעונש הפנטה באת כוח המאשימה לערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם בכללים בטחונו וקנינו של הפרט, הסדר הציבורי, זכות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה ובעקיפין פגיעה בביטחון הציבור ורכשו. זו עטרה למתחם אחד כולל לכלול מעשיו של הנאשם שתחלתו 12 חודשים ותקרתו 26 חודשים. המאשימה לאבחן לחומרה את עניינו של הנאשם מעניינים של שב"ח חיים שנכנסים לצרכי צרפת, וביקשה ליתן משקל נוסף לשיקולי הרתעת

עמוד 1

מנגד, בא כוח הנאשם ציין את גילו הצעיר של הנאשם, הרקע המשפטי והכלכלי המורכב ממנו מגע והיעדרו של עבר פלילי. למעשה זהו מעצרו הראשון בו שווה לערלה מחמישה חודשים אשר הוא ענישה ממשוערת בפני עצמה. לדבריו, הגם שנוהל הליך הוכחות בתיק, זה ה被执行 בעילות ובזריזות תוך ויתור על חלק ניכר מעדי תביעה.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה זה ביקש לחת את הדעת לכך שמדובר באירוע חד פעמי אותו ביצע כשהוא תחת השפעתה של אותה סגירה שננתן לו חברו לעשן כשטיב החומר אותו הכילה אינו ידוע. נתון זה יש בו נפקות ביחס למידת אחראיותו ואשםו בביצוע המעשים. בנוסף, אין להטעם מהעובדה כי לא התקיים מגע פיסי בין המתלוונת לנאשם ולא הופעלה אלימות כלל. בבחינת הנזק שנגרם, הרי שהוא זניח שכן המcause השוב למתלוונת בחולוף זמן קצר. לטענת הסניגור הפסיכיה הנוגגת בעבירות ברגע דא מתיחסת פעמים רבות למקרים חמורים יותר בהם הורשו נאים בעבירות שוד כאשר גם באותו מקרים לא נגזו עונשים דומים לאלו שלהם עותרת המאשימה. מדובר בתושב הרשות הפלסטינית שאך בשל כך לא ניתן לשקל בעניינו חלופה טיפולית. בשל כל אלה סבורה ההגנה כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. הנאשם בטיעונו לעונש הביע צער וחרטה ומספר על התנאים הקשים בהם שוהה במעצר בהתייחס למכבו הבריאות. כל צד הגיע פסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בנסיבות מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב: "**בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגעה בו, במדיניות הענישה הנוגعة ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.**".

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשה של הנאשם כוללים בתוכם את ההגנה כל קניינו של אדם, בטחונו האישית, פרטיותו ושלוחות נפשו. על חומרתה של עבירה התקיפה לשם גניבה התייחס בהם"ש העליון ברע"פ 09/2797 חגי גולן נ' מ"י (2.4.09) בציינו: "**עבירות התקיפה לשם גניבה, ובמיוחד כאשר עבירות אלו מופנות כלפי החלש ותוך שימוש באלימות, הן חמורות ביותר ויש בהן משום תופעה שיש לעקרה משורש.**".

ה הנאשם מבצע את המיחס לו בעודו שוהה בישראל שלא כדין ומשכך פגע גם בערך המוגן של זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, הסדרת שוק העבודה ובעקביפין גם פגעה פוטנציאלית בביטחון הציבור ורכשו, פוטנציאלי אשר הتمמש בתיק דן.

בעבירות הכניסה לישראל, פגע הנאשם ברכבות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקביפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקודה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מ"י** (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשעה מצד אלו שעשו בהם בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהוא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי גם בעבירות בהן הורשע הנאשם, וככל שהדבר נוגע לעבירה של תקיפה לשם גניבה, ניתן למצוא מרעת רחבה ביותר של עונשים החל מעונשים צופה פנוי עתיד ועד לעונשי מאסר בפועל שיגיעו לכדי שנתיים ויותר. על דרך הכלל בתypical שתיים לבם בין היתר לעוצמת האלים, האם זו בוצעה בנסיבות חדא אם לאו, האם נעשה שימוש בנשק קר או חם, טיב החפץ שנגנబ, וכן יתר הנسبות האופפות את ביצוע העבירה. עוד יוער כי בדומה לתיק שבគותרת חלק מהפסיקה שתפורט להלן נוגע לתיקים שבהם נדונה סוגיות סיוג המעשים כאלה המצוים על הספקטרום שבין גניבה עובה לתקיפה לשם גניבה וכלה בשוד. נגזרת מכך, ניתן למצוא תיקים שעוניים תקיפה לשם גניבה ושגזר דין ניתן ע"י בית המשפט המוחז.

ברע"פ 2797/09 **חגי גולן נ' מ"י** דחה בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור בעניינו של הנאשם שהורשע בתקיפה לשם גניבה וגניבה כאשר בית המשפט השלים השית עלייו 22 חודשים מאסר בפועל ובית המשפט המוחז הקל בעונשו (על ידי חפיפה גדולה יותר של המאסר המותנה) והעמיד את עונשו על 15 חודשים מאסר בפועל.

בע"פ 5942/13 **abbo דלו נ' מ"י** שאליו הפנה הסגנור, דחה בית המשפט העליון ערעור על הכרעת העונש וחומרת העונש בעניינו של הנאשם שהורשע בעבירות שוד, ונידון ל 6 חודשים מאסר בפועל. יצוין כי נסיבות תיק זה דומות לתיק שבפניינו כאשר שם מדובר על חטיפת טלפון בידי שהמגע הפיזי בין הנאשם למתחנות התמצאה ברגעעה קללה ביד. (וראה הערת מותב זה במסגרת הכרעת הדיון בנוגע לכך שניתן היה ליחס לנאים בתיק שבគותרת גם עבירות שוד.

בת"פ (נת') 13-05-60399 **מ"י נ' צאיי** (8.5.14), הנאשם הורשע בעבירות תקיפה לשם גניבה וגניבה בשל כך שהגיח אל עבר המתחנות בהפתעה, דחף אותה, נטל מידת מה כשר הטלפון הנייד ונמלט מהמקום. הנאשם צעיר כבן 21, התקשה לשתוף פעולה עם שירות המבחן ולהשתלב בהליך טיפול. נדון במסגרת הסדר טיעון ל- 6 חודשים עבודה שירות ועוניים נלוויים.

בת"פ (מחוזי-מכרז) 10125-04-15 **מ"י נ' אשר טננbaum** (ניתן ביום 24.11.15) גזר בית המשפט המוחז מרכז-לוד, על הנאים, במסגרת הסדרי טיעון (בעקבות קושי ראייתי) עונשי מאסר בני 9 חודשים מאסר לריצוי בפועל (לנאים 1) ו-7 חודשים מאסר בפועל (לנאים 2), ועוניים נלוויים אחרים, בגין ביצועה של עבירה תקיפה לשם גניבה, בנסיבות. לאחר הפעלת מאסרים מותנים, עמד עונשו של הנאשם 1 על 12 חודשים מאסר בפועל ועונשו של הנאשם 2 עמד על 9 חודשים מאסר בפועל. באוטו מקרה, הנאים עקבו אחרי המטלון, קופצו עליו מאחור והכו אותו, הכל כדי ליטול מידיו את המכשיר הסלולרי, וזאת לאחר שהתרו אותו שרוע על הכביש.

בת"פ (מחוזי חיפה) 15-06-51506 **מ"י נ' היתאם חדש** (26.6.16) הורשע הנאשם בעבירה של גניבה ותקיפה לשם גניבה. באותו מקרה יצר הנאשם קשר עם המטלון שזכה את מכשיר הטלפון הנייד שלו למכירה באינטרנט, נפגש עמה לצורך כך, ובאותו מועד משך את המכשיר מידת תוך שדחף אותה ונמלט מהמקום עם המכשיר בידו. הנאשם בן 22, לחובתו הרשעה פלילתית בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע אשר התיישנה. כתב האישום בעניינו הוגש בשינוי ניכר. ביהם"ש קבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-12 חודשים מאסר בפועל ולבסוף אימץ את המלצת שירות המבחן והטיל עליו עונש של 18 חודשים מאסר ששישה מהם יריצו בדרך של עבודות שירות, לצד עונישה נלוויות.

כל שהדבר נוגע לעבירות של שהיא בישראל שלא כדין,لاقורה בית המשפט העליון בהלכת "אלהרוש" כבר חוווה דעתו כי מן הראי שמתחם העונש ההולם צריך לנوع בין עונשה צופה פנוי עתיד ועד 5 חודשים מאסר בפועל. ודוק, הלכת

"אלהרוש" אינה רלוונטיות לתיק שבפניו שכן זו דנה בעניינם של תושבי האזור אשר נכנסים לישראל לצרכי פרנסה ולא ביצעו עבירות נלוות מה שאון לומר בעניינו של הנאשם שבספני.

בחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים יש ליתן הדעת ראשית לעובדה כי הנאשם ביקש להשיג לעצמו אגב אותה תקיפה את הטלפון הנידי של המתלוננת. המדובר במכשיר אשר מעבר לשווי הכלכלי (שיעור ויגיע לכדי אלף שקליםים), אוצר בתוכו מידע אישי רב, לעיתים מידע רגיש, החיל מצילומים אישיים, סיסמות, מסמכים, דברי דואר וכיוצא באלה. צא ולמד כי גניבת מכשירי טלפון סלוליrians חכם מגלמת בתחום גם פגיעה בפרטיות. לא בכך, ניתן להבחין בפסקה החמורה ככל שהדבר נוגע לגניבותם של מכשירים שכאלה.

יפים לעניין זה הדברים שנכתבו בע"פ 8627/14 **דביר נ' מ"י** (ניתן ביום 14.7.15) לפיהם:

גניבה ושור של טלפון סלולרי אינם כניבתה ושוד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אוצרים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקידו היומיומי - תמונות של עצמו ושל קיריו, כתובות ומספריו טלפון של קרובים ומקרים, יומן, פתקי זיכורות וloth שנה, ועוד. לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר "בען" ושהזור הפרטים לעתים אינו אפשרי ולעתים כרוך במשאבי זמן וממון.... אמרנו דברים שאמרנו כדי להצביע על כך שאין לראות בגניבה ושור של טלפון סלולרי עבירה רכוש "רגילה", ומכאן מגמת החמורה בענישה בעבירות אלה.

לא רק ערכם של מכשירים אלו מצדיק החמורה אלא גם דבר על היותן "סחרים" באופן המאפשר לגנבים "לפדות" את ערכם מיד בסמוך לביצוע העבירה ובקלות רבה יחסית.

זאת ועוד, מעשיו של הנאשם מגלים בתוכם מבונה تعוזה לא מעטה שכן לקיחת הטלפון נעשתה במוגן ובאלימות והכל במרקח נגעה מהמתלוננת, תרתי משמע. הדברים אמרוים ביותר שאותם לב לכך שנאים לבצע את המיחס לו ברחוב מרכז בבאר שבע, בשדרות רגר בסמוך לבית הדואר המרכזי (דבר שהביא לכך שמיד לאחר חטיפת הטלפון החלו לרדוף אחריו שוטרים שהיו בסמיכות למקום).

עוד נלמד כי חרף מצבו הנפשי הנטען של הנאשם קדמו למשיו תכנון ומחשבה מסוימים שכן זה, על פני הדברים, ניצל שעת כושר בה הסיטה המתלוננת מבטה מסך הטלפון הנידי שלו, שלף את המכשיר מידיה והחל להימלט מן המקום בሪחה. אומנם לא מייחסת לנאים עבירה של הפרעה לשוטר ושיבוש מהלכי חקירה יחד עם זאת, וחלוקת מבחינת נסיבות ביצוע העבירה תילקה בחשבון העובדה כי אגב מנוסתו מן המתלוננת והשוטרים, הנאשם משליך את הטלפון שגנב וזאת על מנת להקשوت על המשטרה לקשור בין לבון חטיפת הטלפון. יש במנוסה זו של הנאשם והשלכת הטלפון להקחות הטענה כי זה פעל תחת השפעת חומר כזה או אחר שהכילה הסיגירה שחברו נתן לו לעשות.

כאמור, מעבר לכך שנדרש לחילץ הטלפון מידיה של המתלוננת לא הופעלה כלפיה כל אלימות ישירה. יחד עם זאת, מעשים אלו במובהק מגלים בתוכם פוטנציאל התדרדרות לכדי אלימות רבה יותר בין אם הקרבן ביקש למנוע את נטילת הרכוש מעמו ובין אם בהמשכם של דברים ייגע את הנאשם וינסה לקבל לרשותו את הרכוש שנגזל ממנו. עוד ביחס לכך, ר' דברי בית המשפט העליון בע"פ 5942/13 **abbo נ' מדינת ישראל** שיפים גם לענייננו: "יש לזכור עוד, כי נטילת חפץ מעלה גוףו של אדם כנגד רצונו מעלה, ברוב רובם של המקרים, חשש לפגיעה גופנית, נפשית או

שתייה גם יחד בקרבן העבירה. אכן, לעיתים קרובות עלולה נטילת חפץ מעל גופו של אדם לייצור טראומה אצל הקרבן, אף אם נטילת החפץ לא לוותה בהפעלת כוח רב מצדו של המבצע או בהתנגדותו של הקרבן בשל פחד או בשל שיטוק הנובע מפחד או בנסיבות של פערן כוחות גדולים כגון בשוד קשישים או קטינים".

לא בלי קשר, המתלוונת העידה על הבלה שאחזה בה מיד לאחר שהטלפון הסולארי שלה נגנבה. יש במקרים רבים של הנאשם כדי לפגוע באותו מונח ערטילאי הנקרא "ביטחון הציבור". מתלוונת הולכת ברוחב ראשי בbaar שבע ומוצאת עצמה נופלת קרבן למשיו של הנאשם המבצעים בפרהisa ובמרחב הציבורי.

הלכה למעשה מדי יום ביום מוגאים לבית-המשפט ענייניהם של שהוים בלתי חוקיים אשר נכנסים לישראל בגין חוק לצורכי צרפת. ביחס לאלה נוקטים בבית המשפט, ובצדק, גישה מוקלה, והכל מתוך הבינה של המצוקה הכלכלית והדחק שהבאים להיכנס לישראל על מנת לעבוד ולהתפרנס בכבוד. עניינו של הנאשם שבפניו שונה שכן גם אם הלה אכן נכנס לישראל לצורכי צרפת (ה גם שהדבר לא עולה מטעונו הגנה), אין לומר כי זו הייתה מטרת כניסה היחידה ונלווה אותה כניסה שתי עבירות פליליות אשר אין להקל בהן ראש כל ועיקר.

יתרה מכך, תהיה זו הפרדה מלאכותית של העבירות לשניה בלתי-חוקית בנפרד ותקיפה לשם גנבה בנפרד. לא אחת עמד מותב זה על אף ששילוב ביצוע עבירות רכוש על-ידי שהה בלתי חוקי יוצר "סינרגיזם פלילי", שכן היותו של הנאשם שהה בלתי חוקי מנסה על גילויו, ובמה שכם של דברים - על העמדתו לדין. אף למשל, במקרים רבים בהם מתגלות ראיות פורנזיות שיש בהן לפחות שהה בלתי חוקי לביצוע עבירה, לא ניתן להעמיד את מבצעה לדין שכן זה מצוי בשטחי הרשות. עוד בהקשר לשניה הבלתי-חוקית יש לתת בשולי הדברים משקל להחמרה המתבקשת נוכחות המצב הביטחוני שאינו שפיר (ויר' נימוקיו של בית-משפט, בין היתר בת"פ 15-11-15, 44226-12-15, בת"פ 15-12-15, 3939-10-15, בת"פ 15-11-65591 וכנ" בעפ"ג 10-10-15, 62917-10-15, בעפ"ג 10-10-15, 46537-10-15, בעפ"ג 10-10-15, 63731-10-15, בעפ"ג 10-10-15, 62917-10-15 ובעפ"ג 15-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיכה המצווטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניו, באבחנה המתבקשת).

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בין מכלול מעשיו של הנאשם מן הראו שינווע בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

בגדרי המתחם ולקולא בית המשפט לוקח בחשבון את מצבו הכלכלי והמשפחתי וכן את גילו הצעיר של הנאשם. מדובר במקרה שאין לחובתו הרשות קודמות לזהו לו מעמדו המשפטי הראשון. מדובר במקרה תושב השטחים שמעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר על דרך הכלל, וזאת בהידרתה של מעטפת תומכת. הנאשם ניהל הוכחות, יחד עם זאת ניהול ההוכחות היה בעיקרו סיבי המשמעות המשפטית של המעשים שאתם ביצע הנאשם שלגביהם זה הודה. במצב דברים שכזה, בית המשפט יזקוף לזכות הנאשם את נטילת האחריות המסוימת והחיסכון בזמן שיפוטו.

בתיק זה לא התבקש תסוקיר, ומשכך לא נפרשו מלוא הנתונים הצריכים לעניין, לרבות מידת השימוש של הנאשם בחומרים שני תודעה, קיומו של גורמי סיכון אל מול גורמי סיכון. בין אף ובין אף אין לדבר על שיקולי שיקום שבוגנים יש

לחזור מטה ממתחם העונש ההורם, וזאת בהכטרה לקיים המבנהblk'חים של שיקולים מסווג זה שעה שמדובר בתושב השטחים.

היעדרו של עבר פלילי מפחית הצורך במתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד. יחד עם זאת, וכך שצוויל לעיל, מדובר בעבירות נפיכות, עבירות קלות לביצוע וקשות לגילוי, עבירות אשר על דרך הכלל מבוצעות תוך ניצול פעריו כוחות בין הקרבן לנאים, ועל כן מחייבות מתן משקל לשיקולי הרתעת הרבים.

לפניהם של מושתת הדין, העיצום הכספי יהיה מותן ובמסורת, וזאת מתוך התחשבות במצבו הסוציאו-כלכלי של הנאים, הגם שנគן וראוי היה להשית עליו עיצומים כספיים כואבים שגם בהם יהיה כדי ללמד בדבר חוסר הcadiat בצבירת רכוש על חשבון הזולת.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הנני לגזר על הנאים את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 24.1.17;
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות רכוש או אלימות מסווג עונן, או עבירות לפי חוק הכניסה לישראל;
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות רכוש או אלימות מסווג פשע;
- ד. 1,000 ל"ך קנס או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.8.17;
- ה. 1,500 ל"ך פיצוי למיטלוננט, עדת תביעה 1, על פי פרטיה בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 1.8.17.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית-המשפט המחויז.

ניתן צו כללי למוזגים.

ניתן והודיע היום, י"ז בסיוון התשע"ז, 11 ביוני 2017, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט